R 5185 St.Peter's Exhortation to the Elders

மூப்பர்களுக்கான பரிசுத்த பேதுருவின் உற்சாக மூட்டுதல்

"ஏற்ற காலத்தில் தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படி, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்." 1 பேதுரு 5:6

தெய்வீக கிருபை மற்றும் தெய்வீக நோக்கத்தின் அறிவை பெற்றிருக்கிற கர்த்தருடைய ஜனங்கள் குறிப்பட்ட உயரிய நோக்கங்களை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கங்கள் சரியானதாகவும் நியாயமானதாகவும் இருக்கின்றன. அவைகள் சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்தப்பட்டு, முறைப்படுத்தப்பட்டு, ஆளுகை செய்யப்பட வேண்டும். மெச்சத்தகுந்த உயரிய நோக்கம் இல்லாமல் யாரும் இருக்கக் கூடாது. தேவனை உயரிய நோக்கமில்லாமல் நாம் கற்பனை செய்ய முடியாது. வாழ்க்கையில் ஒருவகையான கலக்கம் அல்லது திகைப்பை கொஞ்சமாகிலும் கடந்து செல்லாதவர்கள், மிகக் குறைவாகவே தங்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ காரியங்களை நிறைவேற்றுவார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட எல்லா காரியங்களிலும் தோல்வியே அடைவார்கள்.

எனினும், உயர்வான மற்றும் இழிவான நோக்கங்கள் உண்டு. சில ஜனங்கள் பெரிய ஆளாக வேண்டும். கீர்த்தி பெற வேண்டும் என்ற நோக்கம் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் ஆளுகை செய்ய வேண்டும் என்றும் இன்னும் மற்றவர்கள் செல்வம், சமூக மேன்மை அல்லது மனிதர்களிடையே கனம் மற்றும் அந்தஸ்து பெற வேண்டும் என்றும் நோக்கம் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இவையனைத்தும் சுயநல நோக்கங்கள். எனினும், வியாபாரம், சமூகம், அரசியல் மற்றும் மத காரியங்களில் கூட இன்றைய உலகில் அதிகாரம் உடைவர்களாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் தவறான நோக்கங்கள். அவைகள் எல்லாம் தீய பலன்களையே தராதிருந்தாலும் அவையனைத்தும் சுயநலமுள்ளனவகள், தீயதை நோக்கி செல்பவைகள், அநேகர் சுயநல நோக்கங்களினால் அவைகளை செய்யும்படி தீய செயல்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவைகளை அவர்களது மனசாட்சி அங்கீகரிப்பதில்லை.

கிறிஸ்தவன் தன்னால் முடிந்த உயரிய நோக்கத்தை தன் முன்னே வைத்திருக்கிறான். தேவன் தமது நாமத்திற்கென்று ஒரு ஜனத்தை உலகத்திலிருந்து அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்களுக்கு முன்னே அவர் உன்னதமான நோக்கத்தை வைக்கிறார். இவர்கள் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராகும்படி அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் தங்களை பரலோக பிதாவனாவர் மற்றும் கர்த்தரின் ஐக்கியத்திற்கும், நட்புக்கும் சமூகத்திற்கும் தயார்படுத்தும்படி, மனதிலும் குணலட்சணத்திலும் உயரிய பண்புகள் அனைத்தையும் அபிவிருத்தி செய்யும்படி எழுப்புதல் ஊட்டும் ஒரு நோக்கமாக இருக்கிறது. கர்த்தருடைய வசனத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்கு அதிக ஆவலுடன் முயற்சிப்பதற்கான ஒரு தூண்டும் சக்தியாக இருக்கும்படி நமக்கு முன்பாக இந்த உயரிய நோக்கத்தை பெற்றிருப்போமாக.

இந்த மார்க்கத்தை எடுப்பவர்கள் பிதாவானவருக்கு மிகவும் பிரியமாக இருக்கிறார்கள். செய்யப்பட வேண்டிய மகா வேலைகளை அவர் பெற்றிருக்கிறார். அதை செய்யக்கூடிய ஒரு ஜனத்தை அவர் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த மகா வேலையின் தலைவர் இயேசு கிறிஸ்து ஆகும். வரக்கூடிய யுகத்தில் அவரது ராஜ்யமானது உலகத்தை ஆளுகை செய்து ஆசீர்வதிக்கும். அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினால் தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் விளங்கச் செய்வார். (எபேசியர் 2:6) இந்த பரம அழைப்பை உணர்ந்தவர்கள் தேவன் இவர்கள் எங்கே இருக்கும்படி அழைத்திருக்கிறாரோ அங்கே இருக்க விரும்புகிறார்கள். தேவன் கொடுத்திருக்கிறவைகளைப் பற்றி அக்கரை கொள்ளாதவர்கள், நிபந்தனைகளை உறுதிப்படுத்த விரும்பாதவர்கள் பரிசுக்கான பந்தயத்தில் நுழைய முடியாது.

பரம நோக்கத்தைப் பெற்றிருப்பவர்கள் புது சிருஷ்டியின் பொக்கிஷத்தை மட்பாண்டத்தில் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்வது, மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தில் ஒருவரையொருவர் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுவதே இந்த வகுப்பாரின் உயரிய நோக்கமாக ஆகிறது. மணவாட்டி தன்னை ஆயத்தம் பண்ணினாள். (வெளிப்படுத்தல் 19:7) ஆகையால் இவர்கள் தங்களை ஆயத்தம் பண்ணவும் தேவனுடைய பிரியமான குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்களையும் ஆயுத்தம் பண்ண நாடவும் வேண்டும்.

உக்கிராணத்துவத்தில் உள்ள ஆபத்து

ஒரு கண்காணியாகவோ, ஒரு மேய்ப்பராகவோ ஆக விரும்புவது ஒரு நல்ல நோக்கம். (1 தீமோத்தேயு 3:1) ஆடுகளுக்கான மேய்ப்பன் வேலையை சரியாக செய்பவனுக்கு மற்ற காரியங்களில் ஈடுபட நேரமிருக்காது. கர்த்தருடைய ஜனங்களில் மூப்பராக அழைக்கப்பட்டவர்கள் அதை ஒரு கனத்துக்குரியதாகவும் கர்த்தரிடமிருந்து வருகிற ஒரு சலுகையாகவும் நினைக்க வேண்டும். அதை நாடும்போது அவர்கள் மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்; மலிவான ஆதாயத்துக்காக இருக்கக் கூடாது, உற்சாக மனதோடும் இருக்க வேண்டும். (1 பேதுரு 5:1-4) இந்த பதவியை நாடும்போது, பெருமை அபிவிருத்தி அடைதல், அதிகாரத்தை கையாளுவது போன்ற ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

மூத்த சகோதரனாக ஊழியம் செய்ய உயர்ந்த சலுகையைப் பெற்றவர்கள், தேவனுடைய பாரம்பரியத்தில் எஜமானத்துவத்தை கடைபிடிக்காதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தாங்கள் பிரதான மேய்ப்பர் அல்ல, கீழ்நிலை மேய்ப்பர் தான் என்பதை ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். மந்தை மீது எஜமானத்துவத்தை அப்பியாசப்படுத்தினால் அவர் தனக்கும் சபைக்கும் தீங்கை கொண்டு வருவார். ஏனெனில் இப்படி அவர் செய்வதின் மூலம் பெருமையின் ஆவியை வளர்க்கக் கூடியவராக இருப்பார்.

பரிசுத்த பேதுரு நமக்கு கூறுகிறதாவது; "பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்." (1 பேதுரு 5:5) ஆகையால் கர்த்தரின் ஊழியத்தில் ஒருவர் தாழ்மையாக இருந்தால் அவரது மார்க்கம் சபைக்கு பயனுள்ளதாக இருப்பது மட்டுமல்ல, ராஜ்யத்தில் ஒரு நிலையை பெறுவதற்கு இதுவே ஒரே வழியாக இருக்கிறது. மூப்பராயிருத்தல் கனத்துக்குரியதாக இருந்து மகா சலுகை அதில் இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும் மகா தூண்டப்படுதலும் மகா ஆபத்தும் இருக்கிறது. பரிசுத்த யாக்கோபு கூறுகிறதாவது: "என் சகோதரரே, அதிக ஆக்கினை அடைவோம் என்று அறிந்து, உங்களில் அநேகர் போதகராகாதிருப்பீர்களாக." (யாக்கோபு 3:1)

அப்போஸ்தலர், "ஆகையால் ஏற்ற காலத்தில் தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்" என்று கூறி, அவசியமாக செய்ய வேண்டிய வேலைகளை செய்கிற மூப்பர்களுக்கு புத்திமதி கூறுகிறார். சகலமும் தேவனுடைய வல்லமையான சக்தியினால் செய்யப்படுகின்றன. அதன் மூலம் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கும்படி அவர் செய்கிறார். தெய்வீக சித்தத்தில் நாம் குறுக்கிட முடியாது. நாம் நமது சொந்த முன்னேற்றத்தை தடங்கல் செய்யும்படி நாம் பெருமையை அல்லது சொந்த விருப்பத்தை அனுமதிக்கக்கூடும், ஆனால் தேவனுடைய திட்டத்தை நம்மால் தடை செய்ய முடியாது.

மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதில் உயர்ந்த வழியை தேட நாம் அனைவரும் விரும்ப வேண்டும். அதன் மூலம் மகா பரிசை பெற வேண்டும். அந்த வழியை பரிசுத்த பேதுரு காண்பிக்கிறார். அதுதான் "அடங்கியிருங்கள்" என்பது. ஒரு கவிஞன் கூறியிருப்பதாவது:

தொடுவதற்கு நான் பயப்படுகிறேன்

அவ்வளவு காரியங்கள் அதில் உள்ளடங்கியிருக்கிறது."

இந்த ஆவி, பெருமை அல்லது அதிகார வார்த்தை போன்றவற்றில் அபிவிருத்தி அடையவோ, மற்றவர்களை எஜமானத்தியம் பண்ணவோ பயப்படும்படி செய்யும். ஆகையால் நம்மை தாழ்த்தி தேவன் தங்களை தாழ்த்துகிறவர்களையும் கர்த்தரிடத்தில் அதிக நம்பிக்கையுள்ளவர்களையும் ஏற்ற காலத்தில், நமது கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையில் உயர்த்துவார் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைக்கிறோம்.

சில சமயங்களில் மனத்தாழ்மையுடைய கர்த்தருடைய ஜனங்கள், இந்த குணத்தில் குறைவுபட்டவர்களைக் காட்டிலும் சபையில் குறைவாக மதிக்கப்படலாம். அகந்தையுள்ளவர்களை மதிப்பது மனுக்குலத்தின் பொதுவான இயல்பாக இருக்கிறது. நிதானமான நற்பண்பு உடையவர்களைக் காட்டிலும் முரட்டுகுணம் உடையவர்களுக்கு தங்கள் முரட்டுதனத்தை கண்பிக்க யாராவது கிடைப்பார்கள். ஆகையால் அவர்கள் நம்மை விரும்ப மாட்டார்கள். ஆனால் நம்மில் சிறந்தது என்று அவர்கள் காண்கிறதை நாம் நாடக்கூடாது. நாம் கர்த்தருக்கு அவருடைய வழியில் ஊழியம் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம் என்பதையும் கர்த்தருடைய பார்வையில் நமது பிரதானமான பொறுப்பு நமக்கானதாக இருக்கிறது என்பதையும் நினைவுகூர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். ஏற்ற காலத்தில் நம்மை தேவன் உயர்த்தும்படி நாம் அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருக்க வேண்டும்.

சத்திய அறிவில் பெருமை தீங்கானது

இவையெல்லாம் நமது மனோநிலை மனுக்குலத்தின் மனோநிலையையே ஒத்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. நமது இருதய உணர்வு பெருமையாக இருக்கக் கூடாது. ஆனால் சாந்தம், தாழ்மை, விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும்.

பெருமை என்பது சுயநலத்தின் வித்தாக இருக்கிறது. சுயநல ஆவி பேராசையுடன் முடிந்தவரை நன்மையானதும் மதிப்புமிக்கதுமான செல்வம், கற்றல், கனம், புகழ் மற்றும் உயர்ந்த ஸ்தானம் ஆகியவைகளை சேர்க்கிறது. இந்த செல்வங்களை சம்பாதித்தல் சுயநல ஆத்துமாவை மனநிறைவு, சுதந்திரம் மற்றும் அலட்சியம் போன்ற உணர்வுகள் மூலம் மற்றவர்களின் நலவாழ்வுக்கு எதிராக வழிநடத்துகிறது. இந்த ஆவி படிப்படியாக ஆனால் வேகமாக இறுமாப்பு, பிடிவாதமான பெருமை போன்றவைகளில் அபிவிருத்தி அடைந்து, சூரியனுக்கு கீழே பூமிக்குரிய செழுமைகளில் முதிர்ச்சி அடைகிறது. சுய நலமானது தொடர்ந்து முதிர்ச்சி அடைவதால், கற்பனையான முக்கியத்துவம், கனம் மற்றும் புகழ் ஆகியவைகளின் பெருமையுடன் பீற்றிக் கொள்வதில் சந்தோஷமடைகிறது.

அடக்கம் என்ற மார்க்கம் எந்த அளவுக்கு சுலபமாகவும் ஞானமானதாகவும் இருக்கிறது. தாழ்மையின் ஆவி திமிர்பிடித்தலை தேடாது. உயர்ந்த தகுதிகளை யூகம் செய்யாது, தகுதிக்கு மேலாகவோ அல்லது அதற்கு கீழாகவோ சிந்திக்காது. தனது சம்பாத்தியம் மற்றும் சாதனைகளை அதிகமாகவோ, அல்லது குறைவாகவோ, எடைபோடாமல் நிதானமாக சிந்திக்கிறது. தாழ்மையானது எப்பொழுதும் திடமான ஒரு வியாபாரத்தை செய்ய கடுமையாக உழைக்கிறது. எனினும் அது உண்மையான தகுதியை அடைவதிலும் தெய்வீக பாராட்டுதல் மற்றும் கிருபைகளின் உண்மையான மகிமையை பெறுவதிலும் திருப்தி அடைகிறது.

சத்தியத்தை பொருத்தவரை, அதை நாமே உண்டாக்கியது போன்று பெருமையடித்துக் கொள்ளக் கூடிய மனச்சார்பு இருக்கிறது. இது எவ்வளவு "முட்டாள்தனமானது! சத்தியத்தை நாம் உண்டாக்கவில்லை, சத்தியமானது தேவனுடையது, அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கை போன்ற இருளிலிருந்து அவரது திட்டத்தைப் பார்க்கும்படி நம்மை அவர் அனுமதித்திருக்கிறார். ஒரு அழகான் சித்திரத்தை பார்த்த ஒருவன், தானே அதை தீட்டியதுபோல பெருமையடித்துக் கொள்வானானால், நாம் அவனை "முட்டாள் என்று சொல்ல வேண்டும். நீ அந்த சித்திரத்தை உண்டாக்கவில்லை. அதை நீ பார்க்க மட்டுமே செய்திருக்கிறாய். அதைக் குறித்து பெருமையடித்துக் கொள்ள என்ன இருக்கிறது."

தேவனுடைய யுகங்களின் திட்டத்தின் எந்த ஒரு பகுதியையும் நாம் உண்டாக்கவில்லை. அப்படிச் செய்ய நாம் நினைத்திருந்தால் நாம் தோல்வியடைந்திருப்போம். நமது மனோபாவம், "வா, தேவன் தீட்டியுள்ள அவரது ஏற்பாடுகளை நாம் காண்பிப்போம்" என்று கூறும்படி இருக்க வேண்டும். இப்படியாக நாம் தேவனை மகிமைப்படுத்தி மற்றவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருப்போம். ஏனெனில் எந்த அளவுக்கு சத்தியத்தில் பெருமை பாராட்டுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீங்கை உண்டுபண்ணுகிறோம். "சத்தியத்தை ஞானத்துடன் போதிக்க திறமையுள்ள தெய்வீக பாண்டித்தியம் உள்ளவர்களை உங்கள் சபையை போல எங்கள் சபையும் பெற்றிருக்கிறது" என்று உலகம் சொல்லும், ஆகையால், நாங்கள் ஆண்டவரின் தாழ்மையான, சாந்தமான, சரியான ஆவியை உடையவர்கள் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே வெளிப்படுத்துவது தான் நமது சரியான மார்க்கமாக இருக்கும். வெளிச்சத்தைப்போட அவரது ஏற்றகாலத்தை அவரது வசனத்தில் பார்க்கும்படி தேவன் நம்மை அனுமதிக்கிறார். சித்திரமானது தொடக்கத்திலிருந்தே இருந்தது, அதன் அழகை பார்க்க முடியாதபடி மேகமும் இருளும் அதை மங்கச் செய்திருந்தது. இப்போது வெளிச்சம் வந்திருக்கிறது. கவிஞன் இப்படியாகக் கூறுகிறார்.

"வேதாகமத்தில் ஆச்சரியமானவைகளை நாம் பார்க்கிறோம்."

சுயத்தின் பலவீனத்தையும் அபூரணத்தையும் ஞாபகத்தில் வைத்து, தன்னம்பிக்கைக்கு பதிலாக ஞானமே, அதன் அவநம்பிக்கைத் தன்மையை கட்டளையிடுகிறது. தேவனுக்கான மகா பயபக்தி மற்றும் அவரை நம்பியிருப்பதற்கு ஏற்ப அது வேறு எதைக் காட்டிலும் நம்மை பலப்படுத்தி, நமது விழுந்து போன நிலைமையின் தீமையிலிருந்து நம்மை விலக்கும்.

மனுக்குலம் கால் வைக்கிற பாதையை கண்டுபிடிக்கிறதும், மானிட அபிலாஷைகளை தொடர்ந்து சரிபார்ப்பதும் பலியை அது முழுவதும் தகனமாகிற வரை பலிபீடத்தில் வைத்திருப்பதும் உண்மையிலேயே மிகவும் கடினமான காரியம். ஆனால் இப்படியாக, தெய்வீக சுபாவத்தின் நமது இரட்சிப்புக்காக அதிக பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் பாடுபட வேண்டும். இல்லையென்றால் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் உடைய நமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட முன்னோடியின் அடிச்சுவட்டில் ஜாக்கிரதையாக அடிவைத்து செல்கிற உண்மையான ஜெயங் கொண்டவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுபொருளுக்கு தகுதியற்றவர்களாக ஆகிவிடுவோம். (பிலிப்பியர் 2:8,12)

இப்படியாக நாம் தாழ்மையும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கும் பொழுது கர்த்தருடைய நாமத்தை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுகிற தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பாத்திரமாக நம்மை அவர் ஆக்குகிறார். இப்படியாக நம்மை வெறுமையாக்கி, அவரது ஆவியினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிரப்பப்பட்டு, பலத்துடன் கர்த்தருடைய சேனையிலும் அவரது மிகுந்த வல்லமையிலும் சென்று சிலுவையின் போர் வீரனாக துணிவுள்ள ஊழியத்தை செய்வோம்.